

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

lactantia

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

2 num. 98. & 104. qui testatus ita declarasse S. D. N. Paulum V. an. 1616. Nec audiendus est Barb. de pot. Episc. p. 3. alleg. 75. num. 9. qui explicat dictas declarationes de hospitalibus merè laicalibus; nam DD. Cardinales absolunt de omnibus hospitalibus loquuntur. Exploduntur etiam dicentes DD. Cardinales id declarasse de Episcopo quoad iurisdictionem ordinariam, non quoad delegatam à Tridentino: nam Cardinales interrogati fuerunt in ordine addictum decretum Concilii, sic quamvis admittenda esset opinio Garcia ubi sup. nu. 93. quod dictæ declarationes non habeant locum in casu negligentia, cum nõ possit Fundator prohibere, ne Episcopus se intromittat circa executionem legatorum priorum, ut probat Bodadilla lib. 2. c. 17 num. 102. ex c. tua nobis, §. 1. de test. Limitanda foret tamen, ut non procederet, quando Fundator in casu negligentia alios substitueret, donec ipsi substituti fuerint negligentes. Ita Perez de ann.

de operibus, quæ ibi exercentur, computis expensarum, & c. part. 1. r. actat. 2. resol. 110.

3 Hospitalis bona non possunt alienari absque solemnitatibus in Extra. Ambitiosa requisitis, de diebus vide V. Alienare par. 1. r. 8. ref. 77.

Hospitalis relicta, est relicta ad pias causas.

4 Relictum Hospitali dicitur relicta ad pias causas, quod plerique intelligunt procedere, modo Hospitalis sit constructum auctoritate Episcopi, aut certe illi constructo accedat ipsius auctoritas, alias deus ita voluit Baldus in Auth. hoc ius porrectum, C. de SS. Eccl. & Conf. 4. 65. lib. 1. & alibi: Sed alii indistinctè tenent, siue Hospitalis sit institutum auctoritate Episcopi, siue non, esse tamen & dici pium locum. Bart. consil. 1. lib. 4. p. 7. tract. 6. ref. 29. §. Secundo.

I A C T A N T I A.

1 Iactantia sic describitur: Manifestatio excellentiæ propriæ superbia, quod est in se, aut in aliorum æstimatione, verbis inordinate facta.

Iactantia quid?

2 Est de se peccatum veniale. Ex multis tamen capitibus fit mortale. Inter alia, cum quis se iactat de peccato, & offensa Dei, in quantum est Dei offensa: nam si quis se iactet de agilitate, & ingenio in committendo peccato auditoribus id intelligētib; non peccat mortaliter: Ita Lessius lib. 2. c. 47. dub. 6. n. 42. Quando vero, quis iactat de peccato formaliter, etiam sine gaudio, & complacentia, est peccatum mortale, sed vnius speciei infamæ, quatenus omne peccatum quodcumque sit, assumitur ut mediū ad inanem gloriam comparandā; unde non oportet in Confessione explicare de quanam peccati specie iactatus sit, ut diximus V. Circumstantia, n. 11. Non solum vero peccas mortaliter, si tu de peccato iacteris, sed etiam si alio te de peccato coram aliis laudante, taceas; & Palaus qui dem tom. 1. tract. 2. disp. 2. punct. 11. putat in tali casu semper teneri sic laudatum displicentiæ signa manifestare.

Et quale peccatum.

Ipsa præsertim Episcopo consentiente. in casu, quo in ipsa fundacione Episcopus non consentiens: nam si consentiat, nullam paritur dubitationem, tum quia Episcopus potest præiudicare iuri sibi querendo, quamvis non possit iuri quærere: tum etiam quia, ut advertit Gozza sup. 8. reg. Cancel. gloss. 5. n. 48. Concilium præcipit servari clausulam institutionis, quod Ordinarius non se ingereat institutionis inquam validæ, ad quæ requiritur consensus Episcopi, unde saltem servari præcipit in casu, quo Episcopus consentit, & iuri sibi acquirendo præiudicat. p. 1. r. 2. ref. 84.

2 Adverte etiam, quod quavis Barb. de pot. Episc. par. 3. alleg. 75. num. 16. & DD. communiter dicant, Episcopum non posse visitare confraternitates, & hospitalia existentes sub Regum protectione, etiam quoad decentiam divini cultus, sine illorum licentia. Coartarium tamen tenet Pereira de man. reg. part. 2. cap. 17. num. 12 quia cultus divinus, ut potè res spiritualis, & Ecclesiastica, ad Episcopum privativè, & necessario spectat. Concilium verò sess. 2. c. 8. loqui

Summa Diana,

Ggg

Rate

staret Sanch. verò sum. tom. 1. lib. 8. cap. 3. num. 4. excusat eum, qui taceret præ recundia, dummodò interius illi displicat. p. 4. tract. 6. ref. 44.

I E I U N I U M

Quid, & quo duplex.

Ieiunium 2. Ieiunium latè sumptum describi potest, Abstinencia ab his, quæ gultu percipiuntur. Hæc autem tria sunt: cibus, potus, & medicina quæ distinctio desumitur in ordine ad finem in quem sumuntur.

Quotuplex. 2. Est autem ieiunium duplex, naturale, & Ecclesiasticum. Primum est perfectissima abstinencia ab omnibus supra dictis, de quo dictum est V. *Communions à num. 29.* & mox etiam aliquid dicemus. Secundum, abstinencia tantum à cibo secundum quantitatem, & qualitatem: nam in die ieiunii semel tantum vescilicet de iure, quamvis consuetudo introduxerit partiam cœnam, de qua

Et quando incipit dies ieiunii. infra à num. 58. nec omnes cibi sunt liciti, vt dicemus à n. 44. Dies autem ieiunii computatur à media in mediam noctem. Et quidem si cœnans in carnisbus pridie ieiunii, dubiteran media nocte ieiuncta sit, adhuc cœnam prosequi potest, quia possessio stat pro ipso, qui cœnare cœpit in die Paschali, vnde nõ debet ei prævalere ius dubiũ ieiunii. Contra verò, si idem dubium contingat cœnanti Sabbato in piscibus, is non potest edere carnes, quia possessio stat pro pcepto. Villalobos so. 1. tr. 1. diff. 21. n. 7. p. 4. tract. 3. ref. 18. Porro media nox secundũ aliquos terminatur ad primum horologii ictum, & vbi horologia habent præludia, ad præludii initium. Ex quo sequitur, post primum ictum horologii mediam noctem pulsantis, vbi non ad sunt præludia, & post initium præludii, vbi adest, non posse cœnam in carnisbus dici solvis contrariari, & cœnantem in piscibus in sero Sabbati vesci posse carnisbus. Eum verò qui post primum ictum horarum, vel præludii initium aliquid

Et terminatur? **P**resertim vbi ante horas præmittitur signum?

gultaret, non posse mane communicare. Et ita ait Præpositus in 1. 2. quæst. 19. art. 6. dñb. 5. n. 8. & nos V. *Communions, n. 37.* At Breiserus de cons. l. 4. c. 11. n. 107. probabile putat, horam moraliter durare vsque ad vltimum ictum horologii. Sed quid, si horologium ante pulsus horarum præmittat quadrantes? Lugo de Sacram. Euch. disp. 1. sec. 2. n. 37. terminari horam dicit ad primum quadrantem. Trullsch verò in decal. tom. 1. lib. 3. c. 2. dub. 4. n. 8. id verum putat, mathematicè loquendo, moraliter verò signa quadrantem & primum horæ ictum computari posse pro vnicò tempore. part. 6. tract. 6. ref. 34. & part. 7. tract. 11. resol. 15. Adverte etiam, nos vbi sup. num. 35. docuisse, solui ieiunium naturale per deglutionem sacchari, vel alterius rei post mediam noctem, licet serò in os immisum fuerit. Quòd tenet novissimè Vvignus in 3. p. q. 80. art. 8. num. 37. Quamvis Bauny part. 5. tract. 10. quæst. 22. contrarium doceat, putans non solui ieiunium, nisi per comestionem, quæ fiat per intromissionem cibi, aut potus in os in ipsa die ieiunii, part. 5. tract. 7. ref. 15.

Vel quadrantes?

3 Quod autem attinet ad vnicam comestionem, adverte primò quòd quamvis probabile sit, porum vini sumptum io sustentationem, & ad famem sedandam extra prandium frangere ieiunii, ac proinde licitum esse, vt docuit Richard. in 4. d. 15. art. 5. quæst. 7. & post ipsum Azorius part. 1. lib. 7. c. 10. quæst. 4. in fine, & alii: oppositum tamen est probabilius: nam vinum non alit perse, sed per accidens. Ecclesia autem ea solum prohibuit, quæ per se alunt, Fagundes part. 4. lib. 1. c. 3. n. 19. & alii innumeri, p. 1. tr. 9. ref. 27.

Ieiunium non frangitur per potum vini.

4 Secus verò dicendum est de portione Hispanica, quæ dicitur *chocolates*, tamen pernam hæc componitur ex saccharo, & aliis (chocolatis) cibis substantialibus ac proinde ordinatur per se ad nutritionem, vnde nõ solet sumi interdiu, sed manè & serò, quando corpus eget refectione. Syluius in 2. 2. q. 47. art. 6. contra Tur. in sum. p. 1. c. 256. dub. 24. concl. 4. & 7. p. 4. tr. 4. ref. 194. & p. 5. tr. 5. ref. 13.

s. Ad-